

Stk. 4. Det beregnede beskatningsniveau fastsættes som de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger divideret med udligningsgrundlaget efter stk. 5.

Stk. 5. Udligningsgrundlaget fastsættes til det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet.

§ 4. For kommunerne i hovedstadsområdet beregnes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 2, stk. 3, som forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for alle kommuner i hovedstadsområdet ganget med et udligningsniveau på 0,90 og det korrigerede beskatningsniveau i vedkommende kommune.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den enkelte kommune i hovedstadsområdet korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet for kommunalt ansatte. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres ligeledes for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Det korrigerede beskatningsniveau efter stk. 1 beregnes som kommunens faktiske beskatningsniveau tillagt forholdet mellem hovedstadskommunernes samlede tilskud/tilsvær, der fordeles efter beskatningsgrundlag, og hovedstadskommunernes samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 4. Såfremt de samlede tilsvær afviger fra de samlede tilskud efter stk. 1, fordeles afvigelsen på de enkelte kommuner i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet, og beløbene reguleres over statstilskuddet til disse kommuner, jf. § 10.

Udligning af udgiftsbehov

§ 5. Kommuner, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger for landet som helhed, yder et årligt tilskud til de kommuner, hvis udgiftsbehov er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov.

Stk. 2. De kommuner i hovedstadsområdet, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger i hovedstadsområdet, yder ud over tilskud efter stk. 1 et årligt tilskud til de kommuner i hovedstadsområdet, hvis udgiftsbehov er større

end det gennemsnitlige udgiftsbehov i hovedstadsområdet.

§ 6. En kommunes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 5, stk. 1, beregnes som forskellen mellem kommunens udgiftsbehov pr. indbygger og det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger i alle landets kommuner ganget med et udligningsniveau på 0,35.

Stk. 2. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvær for kommunerne under ét, korrigeres der herfor i det samlede statstilskud efter § 10.

§ 7. En kommunes udgiftsbehov pr. indbygger, jf. § 6, beregnes som kommunens udgiftsbehovstal pr. indbygger ganget med de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter.

Stk. 2. En kommunes udgiftsbehovstal udgør summen af:

- 1) kommunens andel af landets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,212,
- 2) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,092,
- 3) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,227,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,056,
- 5) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,034,
- 6) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 7) kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,056,
- 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af landets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 9) kommunens andel af en beregnet bestand af lejligheder i hele landet ganget med en vægtfaktor på 0,017,
- 10) kommunens andel af landets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,